

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC

Žalovaná: DelayFix, dříve Passenger Rights

Výrok

Článek 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že za účelem zpochybnění příslušnosti soudu pro rozhodování o žalobě na náhradu škody podané na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, která směřuje proti letecké společnosti, letecká společnost nemůže uplatnit vůči společnosti vymáhající pohledávky, na kterou cestující postoupil svou pohledávku, ujednání o soudní příslušnosti obsažené v přepravní smlouvě uzavřené mezi cestujícím a touto leteckou společností, ledaže by podle právních předpisů státu, jehož soudy jsou určeny v tomto ujednání, tato společnost vymáhající pohledávky vstoupila do všech práv a povinností původní smluvní strany, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Takové ujednání, které je obsaženo ve smlouvě uzavřené mezi spotřebitelem, tj. cestujícím v letecké dopravě, a poskytovatelem služby, tj. uvedenou leteckou společností, aniž bylo sjednáno individuálně, a které přiznává výlučnou příslušnost soudu, v jehož obvodu se nachází její sídlo, musí být případně považováno za zneužívající ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách.

(¹) Úř. věst. C 337, 7.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg – Německo) – 5th AVENUE Products Trading GmbH v. Hauptzollamt Singen

(Věc C-775/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Celní kodex Společenství – Článek 29 odst. 1 a odst. 3 písm. a) – Článek 32 odst. 1 písm. c) a odst. 5 písm. b) – Nařízení (EHS) č. 2454/93 – Článek 157 odst. 2 – Určení celní hodnoty – Hodnota transakce dováženého zboží – Pojem „podmínka prodeje“ – Platba jako protiplnění za poskytnutí práva na výhradní distribuci“)

(2021/C 28/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Singen

Výrok

Článek 29 odst. 1 a odst. 3 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že platba, jež je hrazena kupujícím dováženého zboží prodávajícím tohoto zboží po omezenou dobu jako protiplnění za to, že mu prodávající poskytne právo na výhradní distribuci tohoto zboží na daném území, a jež je počítána z obratu dosaženého na tomto území, musí být zahrnuta do celní hodnoty uvedeného zboží.

(¹) Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. dubna 2020 Tiziano Vizzone proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 4. března 2020 ve věci T-658/19, Vizzone v. Komise

(Věc C-191/20 P)

(2021/C 28/13)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Tiziano Vizzone (zástupci: M. Bettani, S. Brovelli)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 25. listopadu 2020 Soudní dvůr (šestý senát) odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřipustný a rozhodl, že Tiziano Vizzone ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Opolu (Polsko) dne 22. července 2020 – Skarb Państwa – Starosta Nyski v. New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

(Věc C-327/20)

(2021/C 28/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Opolu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skarb Państwa – Starosta Nyski

Žalovaná: New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

Předběžné otázky

1) Musí být čl. 2 bod 1) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, ve znění pozdějších předpisů (¹) vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě obsažené v článku 2 a čl. 4 bodu 1) ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (zákon ze dne 8. března 2013 o postupu proti nadměrným prodlením v obchodních transakcích, dále jen „zákon proti nadměrným prodlením“), podle které pojem „zboží“ nezahrnuje nemovitosti a pojem „dodání zboží“ nezahrnuje přenechání nemovitosti k trvalému užívání ve smyslu článku 232 a násl. kodeksu ciwilnego (občanský zákoník), případně takovou činnost nelze považovat za poskytnutí služby?